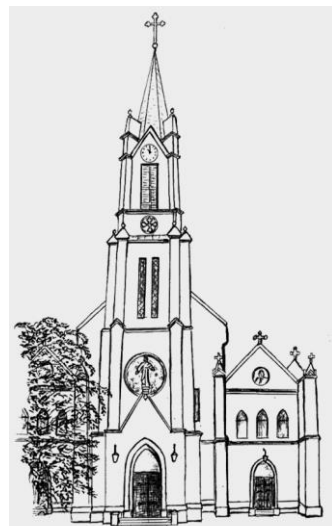

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Eggek Királynéja Főplébánia lapja
2015. November 22. Szent Cecília napja
Krisztus Király ünnepe, adventi szám

Advent: az Úr eljön

Kedves plébániai hívek!

Advent és karácsony az évnek az az időszaka, amikor a minket körülvevő téli sötétségből a lelkünk kicsit kivirul, kivilágosodik. A legtöbb ember lelke ilyenkor nyitottabb, befogadóbb, elfogadóbb, mint máskor. Ki tudod ezt használni barátkozásra, családot lelki épülésére, a magad lelki javára? Jézus fénye beviláglik, de legalább be-be pislákol szíved mélyébe?

A következő néhány gondolattal ebben szeretnék segíteni.

Ismered ezt a nagyon szép taizéi éneket? Ha ismered, akkor dúdold, énekelj, ha nem akkor csak imádkozd el szép csendben.

*Te vagy a fény a szívemben Jézus,
add, hogy ne szólhasson bennem a sötét!*

*Te vagy a fény a szívemben Jézus,
Krisztus jöjj, Te vezess utamon!*

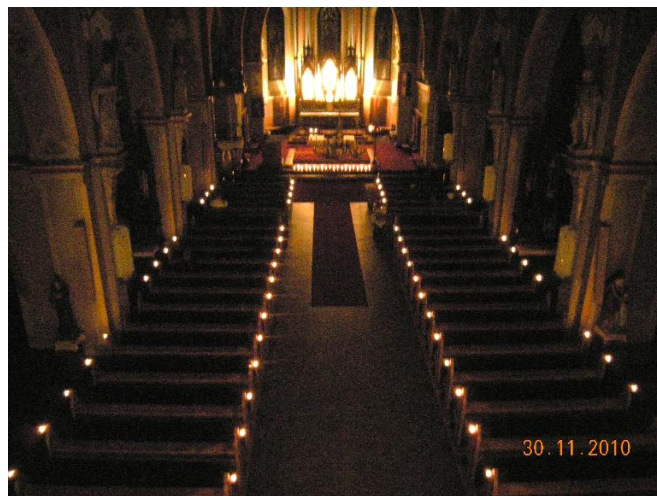
Hogyan használjuk fel jól advent 4 hetét lelkünk kivilágosodására?

Bod Péter, a 18. században Erdélyben élt tudós irodalomtörténész és egyben református lelkész, advent lényegéről így fogalmazott: „A mi Urunk Jézus Krisztusnak négy adventusa, eljövetele van: midőn testben megjelent, midőn a szívbe beszáll és az embert megtéríti, midőn halála óráján elmegyén az emberhez, és midőn eljő az utolsó ítéletre.”

Mit jelenthet számunkra advent négy hete, a négyféle eljövetel?

- Az első eljövetel már megtörtént, minden Jézus eljöveteléről szóló ígéret, az Ő születésével beteljesedett. Földi életével Jézus elvégezte a megváltás munkáját, és megígérte, hogy visszajön majd ítéletre.

- Egy ember szívébe akkor száll be ő, amikor az illető rádöbben, hogy gyakorlatilag Jézus nélkül élt, és ez maga a lelki halál. Nem akar tovább így maradni, szentségekhez járul, meggyónja bűneit. Tőle kér bocsánatot a múltjára, rábízta a jövőjét, s neki akar engedelmeskedni a jelenben.

Templomunk az adventi hajnali, roráté szentmiséken

- Halálunk órája egykor mindnyájunknak eljön, de addig van módunk arra, hogy Jézussal összekössük az életünket és, magához vegyen a mennyei dicsőségbe, ha azonban ez az óra nélküle, a benne való hit nélkül ér, az örök kárhozát következnek, amit ugye nem akarnánk.

- A negyedik eljövetel: most ebben a világmegváltásban várjuk, hogy egyszer váratlanul megjelenik majd a mi Urunk, ítélni élőket és holtakat, véget ér a történelem mostani szakasza, s elkezdődik egy új világ, aminek már nem lesz vége. Ez azt a kérdést veti fel, hogy

tisztán lássunk, és idejében rendezzük, mindazt, amit kell.

Rendezni dolgainkat, ilyenkor adventi hangulatban talán könnyebb. Újból nekibuzdulva, pótolva, ami elmaradt az év eddigi szakában. Persze jobb lenne nem pótolni, de hát egész évben nem lehet bennünk az ünnepi készültség, a nagy várakozás. Ezért jó dolog kicsit kiemelkedni a hétköznapokból, szívünket, lelkünket előre készíteni, díszíteni.

Három fajta adventi embertípust választottam gondolkodásra, a mostani adventre, erényeivel és buktatóival együtt. A következő 3 típust, mert mai emberként ezekbe nőünk bele, ezt teszi a világ is körülöttünk karácsonyra várva.

A díszlettervező:

Csupa szép díszeket teszek az ablakba, lámpafüzért még a kerti fákra is, igazi adventi hangulatot teremtve. Aztán megtervezem karácsonyfámat. Fenyőfámat szép új villogó égőkkel, gyertyákkal, a réginél ízletesebb szaloncukorral és dizájnos gömbökkel díszítem fel. Sőt még a plébániára is elmegyek karácsonyi ajándék készítésre gyermekemmel. Vajon milyen belsőt takarnak ezek a díszek? Ha nincs bennem tevékeny, élő szeretet, akkor olyanná lettem, mint egy mániákus díszlettervező. Egy alapos jó gyónással a szívemet is feldíszítem?

A szakácsnő:

Valami jót, igazi ünnepit is kell készíteni az ünnepekre. Ezért napokig csak sütök-főzök, a legfinomabb töltött káposztát, a legsűrűbb halászlévet és a család kedvenc süteményeit kilószámra, természetesen mindehhez az ünnepkörnek megfelelő karácsonyi terítőt és szalvétát is megvásárlom. Vajon ezzel próbálom kompenzálni az egész évben elmaradt figyelmet családom felé? Mert ha a nap mint napi élő szeretet nincs bennem a családom felé, nem vagyok egyéb, csak egy túlhajszolt szakácsnő (vagy a szakácsnő melletti kiskukta).

A jótékonykodó:

Ilyenkor adventben én is elérzékenyülök. Talán többször is felhívom a Magyar Katolikus Karitasz adományvonalát (1356), elviszem a plébániára a megunt ruháimat, sőt még cipős-dobozt is készítek a Baptista Szeretetszolgálatnak. De ha nincs egy kedves szavam a szomszédomhoz, munkatársaimhoz, azokhoz, akikkel nap mint nap találkozom, akkor nem értettem meg, miért lett az Isten emberré. Jócselekedeteimet kísérvé kérő és hálaadó imám is.

És a 4. embertípus:

Négyet akartam írni a négy hétre, de magamból kiindulva csak az előbbi három típust tudtam megnevezni. A negyediket te állíts össze önmagadról. Mi jellemez általában adventben? Csendes visszahúzódság, avagy fordítottja. Minden nevezetesebb adventi vásár meglátogatása, vállalati, iskolai, sportklub elő karácsonyi bulik? Olyan, amikor már a szíved előre megtelik, és karácsonyra kiüresedést, pihenést várnál, nem az ünnepet? A régi advent sok évszázadon keresztül a lélek felkészítése volt, kis böjt, kis lelki takarítás, örömteli készüllet, hogy készek legyünk befogadni a legnagyobbat. Ma a kereskedelem, a média nagy ünnepet készít adventből, sok programmal. De van egy nagy veszélye, maga az ünnep már nem lesz varázslatos, vonzó. Mennyire engedsz a csábításnak?

Befejezésül Mécs László katolikus papköltő versét idézem az adventi várakozásról, mely négy rövid sorban írja le a jó négyfajta adventi lelkületet.

Mécs László: Adventkor

Jézusunk, adj erőt, hogy ékesen járjunk

Illendő ruhában, méltóképpen várjunk

Add, hogy kerüljessük a bünt, sötétséget

S ama jobb hazában megláthassunk Téged.

Így kérek jó Istentől minden főplébániai hívó számára áldott kegyelmi időt.

Horváth Zoltán plébános

Ima az adventi időre

Ujjongj, Sion leánya! Zengj éneket Jeruzsálem leánya! Nézd, közeleg királyod: igaz és győzedelmes, alázatos, számaron jó. (Zak 9,9)

Köszönöm Neked, Uram Jézus Krisztus, hogy e világba jöttél, hogy segítsd az embert és megmutasd a helyes utat. Bocsásd meg, ha elfeledkeznek róla, hogy eljöveteled valóban oly döntő. Űzz el minden kételkedést és önts adventi gondolatokat szívembe. Engedd megtapasztalnom, hogy Te ma is újra hozzánk jössz. Tarts éber készenlétben, hogy örömmel fogadjalak. Költözz be országunkba, házunkba, közösségünkbe és szívünkbe.

Ferenc pápa mondja: Jézus mindannyiunk ajtaján szelíden kopogtat. Ahol Jézus van, ott mindig jelen van az alázat, a szelídség és a szeretet."

Mit ad egy plébánia lelki gyakorlat?

Az október 23-i hosszú hétvégén 65-en Péliföldszentkereszten voltunk plébániai lelki gyakorlaton, Thorday Attila atya vezetésével. Íme, a sok lelki élményből, egy nagy csokorra való. És néhány kép a plébánia életéből.

Az idők jeleire figyelve, avagy „kerüljünk a Lélek huzatába!”

Mindenféle elvárás nélkül vágtam neki plébániai lelki gyakorlatunknak, terveztem, hogy csak Jézus vendége szeretnék lenni Péliföldszentkereszten a szaléziak rendházában. Nem tudtam a lelki gyakorlat témáját, nem ismertem a lelki gyakorlatot vezető/segítő atyát sem. Igaz, ránéztem az interneten és szimpatikusnak találtam.

Pénteken este a csillagos ég alatt mécsessel a kezünkben emlékeztünk Jézus szenvedés történetére. Az esti és reggeli imákat közösen végeztük a kápolnában, a zsolnározás ritmusára a napok során egyre jobban ráéreztem. A napi szentmisék egy-egy nap kiemelkedő eseményei voltak. Az előadások témái egymásra épültek, s az elhangzott tanítást kis csoportos megbeszélésben folytattuk. Az események felidézésén túl szeretnék néhány gondolatot, kérdést megosztani a testvérekkel, hiszen a péntek délutántól vasárnap délig tartó idő több emlékeztető élménnyel, gondolattal gazdagított.

Vacsorához készülve a lelki gyakorlaton

A teljesség igénye nélkül, volt szó a személyes hit meghatározó szerepéről, az evangelizációról, imáról, lelki vezetésről.

Ha megértjük, hogy Jézus az Isten, akkor azt tovább is akarjuk adni. Felfedezzük missziós feladatunkat. Hitre szeretnénk vezetni másokat, meg szeretnénk ismertetni a világgal Jézust, megtapasztaljuk, hogy Jézus általunk is akar szólni az emberekhez. Nem vagyunk könnyű helyzetben, mert noha a kereszténység nincs válságban, de a hit egyházi(as) megjelenítése/közvetítése sokak számára

riasztó, érthetetlen. Viselkedésünk, szavaink, tetteink és hiteles vallásosságunk viszont jelent(het) olyan Bibliát, melyet még olvasnak az emberek. Ha pedig valaki részese lesz a belső életünknek, azzal segíthetjük, hogy az ő életében is megtestesüljön Jézus! Így voltak az első tanítványok is: Mester, te hol lakol? - kérdezték. Gyertek és nézzétek! - válaszolta a Mester.

Hogy fog ez mind megvalósulni? Ezt csak sejthetjük, hiszen Isten tervez, teremt, de mi is kellünk a megvalósításhoz. Az imában, csendes szemlélődésben, az Istenre szánt időben meghallhatjuk a hívást, felfedezhetjük a hivatást, amit meg kell valósítani, ahogyan tette azt Sámuel is! Istenre szánt idő nélkül nincs növekedés! Meg kell határozni a célt is, mert ennek hiányában nincs iránya életünknek, mindig szembe jönnek a problémák. A földön járva, de tekintetünket az égre emelve kell élnünk. Fontos, hogy legyen lelki vezetőnk, akivel együtt figyelünk a Lélekre, együtt keressük, hogy mit akar az Isten. Noha a kapcsolat aszimmetrikus, de a vezető és a vezetett is Isten útját keresi. A lelki vezetésben nem a jót és a rosszat kell elválasztani, a bűnt keresni, hanem a felmerülő problémára, annak megoldásra kell koncentrálni „a Lélek huzatába való beállással” (Fila Béla)!

A csendes szentségimádás mottója, figyelmeztetése elevenen én bennem: “Légy csendben, mert én vagyok az Isten!”

A néhány közös nap közösség formáló erejét szépen mutatja, hogy a lelki gyakorlatot követő vasárnapon Mártitól, kiscsoportunk vezetőjétől emlékeztetőként kaptunk egy könyvjelzőt egy-egy elhangzott idézettel. Amit nagyon köszönök neki, a csoportunk tagjainak a lelkesítő gondolatokat, szervezők munkáját és Attila atya tanítását, útmutatását, kérdéseit!

Tóth István

Közös családi beszámoló

Az utóbbi időben elhanyagoltuk a vallásunk Szentmiséken való gyakorlását. Valahogy mindig volt „jobb dolgunk”. Az igény azonban mindig is megvolt bennünk a visszatérésre, de halogattuk. Sok kifogásunk volt a halogatásra, de egyik sem igazi. Nem is lehetett az. Az egyik ilyen az volt, hogy amikor részt vettünk egy-egy

misén, azokon a régi újpesti törzsgárdából alig-alig talákoztunk néhány emberrel. Sajnos tömegesen költöztek messzebbre. Márpedig a közösség, a kapcsolatok fontos részei a vallás gyakorlásának. Mégis valahogy egyszerre ébredt fel bennünk a kívánság, hogy ezen a lelki gyakorlaton részt vegyünk. És, ha csak annyit mondok, hogy nem bántuk meg, nem mondok semmit.

Rendkívüli ez az „új” közösség is. Nagyon jó, hogy néhányukat kicsit közelebből is megismertük. Számunkra a kiscsoportos beszélgetések adták az összejövétel savát, borsát. Kicsit keveselltük is (többekkel egyetértésben) azok arányát. Az előadásokon is nagyon jó gondolatok merültek fel, de néha mégis elkalandozott a figyelmünk. Nagyon fontos, hogy részt vettünk a péliföldszentkereszt-i lelki gyakorlaton. A következő vasárnapi misét másképp vártuk, mint előtte. Vártuk. ☺
Szeretettel, Réka és Szabi

Ministráns avatás november 15, a beöltözés előtt

Két ministráns fiú édesanyja és feleség beszámolója

Négy hónappal ezelőtt egy negatív változás történt velem, munkámmal kapcsolatban. Ekkor a Jóisten segítségét kértem, alakuljon úgy, ahogy nekem és családomnak a legjobb lesz. Azóta folyamatosan érzem jelenlétét, vezetését. Ilyen volt ez a lelki gyakorlat is. Amikor Zoltán atya hirdette, éreztem, mennem kell. Nem voltam még többnapos lelki gyakorlaton, ezért kíváncsi voltam mi fog történni, miként alakul egy nap. Lelki töltődés volt Zoltán atya vezetésével az esti szabadtéri gyertyafényes keresztút, valamint Sándor atyával a meghitt Szentségimádás. Kiscsoportokban beszéltek meg Attila atya előadásait. Szerintem nagyon jó volt a mi csoportunk, szép, értékes gondolatok hangoztak el. Köszönet érte! Jól éreztem magam, örülök, mert újabb hívőtársakat sikerült egy kicsit közelebből megismerni. És másokkal

együtt nagyon magaménak éreztem Szalézi Szent Ferenc imáját:

„Azt a keresztet, ami most annyira nyomja válladat, mielőtt elküldte volna hozzád az Úr, mindentudó szemével megvizsgálta, szerető irgalmával átmelegítette, mindkét kezével méregette, vajon nem nagyobb-e a kelleténél. Azután megáldotta, szent kegyelmével, irgalmával megillatosította, reád és bátorságodra tekintett, és így érkezik a mennyből a Kereszt, mint Isten köszöntése, mint a te Istened szeretetének irgalmas ajándéka.”

Homonnay Tamásné, Márti

Plébániánk Navicella kórusa, az „Ars Sacra” fesztivál fellépésén templomunkban.

Hogyan látta ugyanazt egy pár: a férj, és a feleség

A hétvége közösségépítő jellegét emelném ki, ezen belül is a kiscsoportos beszélgetéseket és a társasjáték estét. A beszélgetések során nekem nagyon érdekes volt megtapasztalni, hogy a csoport tagjai bizonyos dolgokról egészen eltérő módon gondolkodtak (azt persze korábban is tudtam, hogy sokféleképpen lehet a felmerült kérdésekhez viszonyulni) – de azért a „végkövetkeztetés” általában hasonló volt. Mindezt – én legalábbis - egyáltalán nem problémaként vagy kudarcként éltem meg, hanem egy olyan tanulásnak, megtapasztalásnak, hogy másként hogyan lehet szemlélni, magyarázni ezeket a számomra sokszor nem könnyen „emészthető” kérdéseket. Sok mindent tanultam is. Így például egy nekem teljesen új, nagyon érdekes és számomra maximálisan elfogadható gondolatmenet is hallottam. Röviden a lényege (remélem nagyjából jól idézem – én legalábbis így értelmeztem), hogy a mennyországot és az oda való bejutás pontos feltételeit igaz, hogy nem ismerjük teljes biztonsággal, de ez azért nagyon jó dolog, mert így nem tekinthetjük egyszerű

„üzleti szerződésnek” a földi életünket. Vagyis azt, hogy csak azért kell itt lent „jónak lennünk”, hogy azután biztosítva legyen a jó helyünk odafent az örök élet során is. Ez annyira tetszett, hogy mikor hazaértünk rögtön elmondtam Marci fiainak is.

Bizonyos – a beszélgetéseken is felvetett – hitbéli kérdéseimre, problémáimra azért továbbra sem kaptam választ, úgyhogy várom a következő hasonló eseményt, hátha majd akkor...

Henter Zsolt

Nagy várakozással tekintettem a lelkigyakorlat elé. Egyrészt szerettem volna lelki feltöltődést kapni, megfogott, amiket Zoli Atya írt az előadóról. Különösen az tetszett, hogy reál területen is van végzettsége, tehát tud reálisan gondolkodni, másrészt pedig a házaspár hétvégés kötődése. Nem csalódtam, mert az előadások érdekesek voltak és valóban kézzelfogható kapaszkodókat is kaptunk, másrészt egyik vacsoránál volt módunk beszélgetni az Atyával, ami kifejezetten élvezetes volt, főleg a házaspár hétvégés tapasztalatai.

Másrészt azért mentem el a lelkigyakorlatra, hogy a plébánia közösségének a tagjait jobban megismerjem, esetleg barátság szövődjön, új programokba, közösségbe való csatlakozásra kerestem lehetőséget. Nagy részben ez a várakozásom is teljesült. A kirándulás alatt olyanokkal is beszélgettem, akikkel korábban semmi kapcsolatom nem volt, a társasjáték estét pedig nagyon élveztem. Több játékot is kipróbálhattam és közben jókat beszélgettünk szintén részben olyanokkal, akikkel korábban nem volt kapcsolat. A pingpong mellett jó közösségi kikapcsolódás lesz majd a későbbiekben a társasjáték estéken való részvétel, amelyeket nagyon várok. Lelki téren meghívást kaptam szentségimádásban való részvételre. Idő szűke miatt sajnos kérdéses, hogy be tudok-e kapcsolódni, de szeretnék. Kis közösségbe járni is jó lenne, ez úgyben is volt egy érdekes beszélgetés, meglátjuk, lesz-e folytatás. Ha meglévő közösségbe nem lehet bekapcsolódni, akkor új csoport indulása is érdekes lehet, csak ehhez fel kell mérni az igényeket. Ez egy következő alkalommal kerülhet esetleg sorra. A kis rész, ami hiányzik az számomra az volt, hogy bíztam benne, jó alkalom lesz a többiekkel való találkozás arra, hogy elinduljon a régi énekharang újjáélesztése. Régen működött egy kb.10-15 fős kórus, a nagyobb ünnepeken nem túl bonyolult, de szép, több szólamú műveket adtunk elő, amit nagyon élveztünk és egy ekkora templomban úgy

gondolom, erre szükség is van. A plébániai farsangon pedig vicces műveket énekeltünk. Mindenesetre nem baj, hogy nem minden várakozásom teljesült, direkt jó, hogy a következő alkalomra is jut újabb várakozás.

Az egész lelkigyakorlat egyik csúcspontja pedig számomra a kiscsoportos beszélgetés volt. Nagyon jól volt összeválogatva a csoport, különbözőek voltunk, így különböző szempontból láttuk a dolgokat. Nagyon érdekes és tanulságos volt a többiek véleményét megismerni, és persze jó volt a saját gondolatainkat is megosztani, megvitatni a többiekkel.

Összességében nagyon jól éreztem magam és örülök, hogy a férjemmel együtt részt vettünk a lelkigyakorlaton.

Úgy érzem, nagyon fontos, hogy máskor is legyenek hasonló események, ha nem is mindig több napos lelkigyakorlat formájában, de pl. egy-egy témát változó összetételű kiscsoportokban jó lenne megvitatni akár egy-egy szombat este. Kirándulni is jó lenne néha együtt elmenni (nem csak azoknak, akiknek iskoláskorú gyerekük van). Biztos vagyok benne, hogy ezek a programok hosszú távon is közelebb tudják hozni egymáshoz a plébániai közösségünk tagjait.

Henter Ági

Készület a borkóstoló este plébániánk pincéjében

A Végh Család nagyobbik fele, férj-feleség és a két nagylány beszámolója (a kicsik itthon maradtak)

Nagy megtiszteltetés, hogy engem is hívtak a lelkigyakorlatra, mint segítőt. Kicsit izgultam, hogy hány gyerek lesz, és hogyan fogunk együtt „dolgozni” a többi segítőtvel.

Amikor megtudtam, hogy csak hárman leszünk 7 gyerekre, nem estem kétségbe, hiszen gyakran szoktunk vigyázni Bogival testvéreinkre, és más gyerekekre is vigyáztunk már párszor.

Le se tudom írni mennyi örömet okozott ez a pár nap. Rájöttem, hogy szívesen foglalkoznék

gyerekekkel és lehet, hogy felnőtt koromban ezt a hivatást fogom választani magamnak.

Végh Amarilla

Nekem viszont a péliföldszentkereszi lelkigyakorlat nagy önismereti „tanulmány” is volt. Rájöttem, mennyi türelmem van, milyen kreatív tudok lenni, és hogy Amarillával milyen jól ki tudjuk egészíteni egymást.

Nagyon sok szeretetet kaptunk a gyerekektől és bizalmat szüleiktől, amiért nagyon hálásak vagyunk. Mindig eszembe jut milyen jókat játszottunk, kézműveskedtünk. Igazán jól mulattunk.

Ahogy Amarillának nekem is megfordult a fejemben, hogy óvónő legyek, de ezt majd meglátjuk. Köszönjük ezt a lehetőséget és bizalmat, csodásan éreztük magunkat.

Végh Boglárka

A lelkigyakorlatot első meghirdetésénél, rögtön tudtam, hogy erre nekünk el kell mennünk, ezért elintéztem, hogy a gyerekeim a nagymamához menjenek és agitáltam barátainkat is, hogy jöjjenek el, mert valahol mélyen éreztem, hogy jó lesz, és igazam lett.

Nagyon jók voltak az előadások. Annyira sok gondolatot ébresztettek, hogy a kiscsoportos beszélgetéseinken nem is tudtuk mindet megbeszélni. Ami igazán megfogott engem ezen a lelkigyakorlaton, az a nyitottság, amivel egymás felé tudunk fordulni, olyan emberekkel, akiket csak távolról, vagy látásból ismertünk.

A programok sokaságából nem is tudom, melyiket emeljem ki, mert mindegyikben jól éreztem magam, de ami igazán megfogott, az a keresztút volt. Számomra ez a legmélyebb élmény. Akkor éreztem azt, hogy el kell engednem minden gondom, nyugdóm, és csak Istenre kell, hogy figyeljek, mert ő majd megmutatja mindenre a megoldást.

Bevallom kicsit izgultam Amarilla, Boglárka és Kata miatt, hogy hogyan fognak 7 kisgyermekkel, felnőtt felügyelet nélkül elboldogulni, de felesleges volt, mert nagyon ügyesen vigyáztak a csöppségekre. Rettentő büszke vagyok rájuk!

Nagyon tartalmas, sokprogramos hétvége volt, így szellemileg és lelkileg feltöltődve jöttünk haza. Nagyon köszönöm, hogy veletek lehettem. *Végh Gabriella*

Nehéz kiemelni, mi volt a legjobb ezen a lelkigyakorlaton, de a fénypontja számomra mindenképp az utolsó szentmise volt a templomban. Ott úgy éreztem, hazaértem, ami semmihez sem fogható érzés volt. Boldogságot és szeretetet éreztem.

Örülök, hogy megismerhettem Attila atyát, sok olyan dolgot mondott, ami segít a hitem elmélyítésében. A kiscsoportos beszélgetések pedig nyitottabbá tettek.

Viccesen mondván egy lemerült mobiltelefon voltam lelkileg, mikor megérkeztünk, amit feltettek töltszóra, és vasárnap már 100%-ra feltöltődtem.

Végh Zsolt

Egy plébániai fiatal szemével

Véleményem szerint legalább évi egyszer mindenkinek szüksége van egy ilyen, vagy ehhez hasonló programra, épp ezért igyekeztem az elsők közt jelentkezni a lelkigyakorlatra.

Elvárásaim nem voltak, már megtanultam, hogy jobb, ha nem számítok semmire, mert akkor esetleg csalódásnak érezném, hogy nem kaptam meg amire vártam; viszont abban biztos voltam, hogy bőven „pluszban” fogok távozni.

Először is nagyon szép, napsütéses őszi napon érkeztünk erre a csodálatos helyre, az út hosszúsága elég volt arra, hogy átgondoljam hová tartok éppen, kicsit magam mögött hagyjak mindent, ami a hétköznapjaimat leköti.

Attila Atya előadásai beszélgetésszerűek voltak, nyugodtan lehetett közben mindig kérdezni. A témák többnyire gondolatébresztők voltak és én úgy éreztem, nem kész tények közlése zajlik.

A kiscsoportos beszélgetéseken saját magunk is meg tudtuk vitatni az elhangzottakat, és a létszám miatt bőven mindenki ki tudta fejteni a saját álláspontját. A csoportok véleményét az előadások elején mindenki megismerhette egy rövid összefoglalóban.

Nekem a szentségimádás és a kirándulás tetszett a legjobban, de nagyon szép volt a keresztút is. A lelkigyakorlat főként szellemi töltődés volt, ami mellett a lelki töltődésre is volt alkalom a szentmisékben, szentségimádáson és a keresztúton.

A résztvevők valódi közösség voltak, nyitottak a másik gondolataira. Tökéletes alkalom volt jobban megismerni azokat az embereket is, akiket többnyire csak a templomban látunk.

Ahogy láttam a gyerekvigyázóknak volt a legnehezebb feladata, mi csak átadtuk magunkat a lelkigyakorlatnak. A szervezés előtt le a kalappal, a szobabeosztásnak nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy Sándor Atyával kerültünk egy szobába.

Bárcsak többen jöttek volna! Csak buzdítani tudok mindenkit, hogy legközelebb ne mulassza el.

Solymos András

Női szemmel a lelkigyakorlat

Nem fogalmaztam meg magamban különösebben, hogy miket is várok a

lelkigyakorlattól. Gondoltam, jó lesz kicsit jobban megismerni a közösség tagjait, közben lelkileg kicsit kikapcsolni, vagyis jobban bekapcsolni, elmélyülni, befelé figyelni.

Az előadások alapvetően jók voltak, bár megvolt az a hiányérzetem, amit szombat este a fórumon meg is fogalmaztam, hogy kicsit sok nekem ez a „hogyan tegyünk tanúságot, apostolkodjunk, merre tart a világ meg a mai kereszténység, stb.” téma. Ez egyáltalán nem indított befelé figyelésre, Istennel való kapcsolatom elmélyítésére, az emberi kapcsolataimban való előrelépésre. Pedig valami ilyesmit vártam volna a lelkigyakorlattól – és amikor ezt nemigen segítette, jöttem rá, hogy mégiscsak voltak várakozásaim az odaérkezésemkor. A kiscsoportos beszélgetések jók voltak, úgy érzem, akikkel egy csoportban voltam, azokat sikerült egy kicsit jobban megismernem - beleértve a férjemet is :) - és kicsit közelebb érzem most magamhoz a csoport tagjait. Nem sikerült rájönnünk, a csoportnak sem, meg nekem sem, hogy mi volt az oka, vagy a célja annak, hogy a házastársak egy csoportba kerültek.

Felmerült a téma, hogy lehetnének egymás lelki vezetői itt a plébániai közösségen belül. A kiscsoportban az vetődött föl, hogy valami kis minimális képzés jó lenne azoknak, akik vállalnának ilyet. Engem is érdekelne. Például meg lehetne hívni papokat, szerzeteseket, apácákat, akiknek nagy tapasztalatuk van ebben, hogy kifejezetten ilyen céllal tartsanak nekünk, az érdeklődőknek egy kis lelkigyakorlatot, képzést, előadásokat, nem tudom, pontosan milyen formában mehetne ez. Ez csak egy ötlet, nyilván Zoli atya véleményére, meglátására, támogatására is szükség lenne ebben.

Amúgy meg szuper volt, nagy hála a szervezőknek és a gyerekvigyázóknak!

Még egy apróság: elég koszos volt a szállás. Talán legközelebb egy fő a szervezők közül mehetne egy kicsit előbb, mint a társaság, és ha ilyen állapotokat tapasztal, akkor az asztalra csaphatna. :-)

M. Csikós Emőke

Két régi tagunk, karitás munkatársunk beszámolója zárja a sort

Nehéz élethelyzetben voltam, amikor is úgy éreztem, szükségem lenne egy lelkigyakorlatra. Az indítás már jó válasz volt, amikor Attila atya őszinte bemutatkozása után elgondolkodhattunk azon, hogy „én szeretek élni”?

A segítséget mégis ott kaptam meg, ahol nem vártam! A közösségtől! Nagyon jól alakul a mi kis

plébániai közösségünk! A telekocsi-szervezés, a szobák elosztása, vagy a kiscsoportok beosztása, mind-mind ezt szolgálta (tükrözte?). Jó hangulatot, fesztelen közösségi légkört teremtettetek. Úgyesen szerveztétek meg, láthatóan sokat dolgoztatok, hogy ez ennyire gördülékeny, jó hangulatú, igazi közösségi hétvége legyen.

Különösen sokat kaptam a kiscsoportos megosztásoktól, mindegyik sokat adott, de legjobban az utolsó sikerült. Emlékeim szerint igazán ott vett egy nagy fordulatot a lelkigyakorlat, amikor Emőke a konkrét, személyes lelki igényeinkre terelte a figyelmet a kérdésével. Szemmel láthatóan ez mindenkit megérintett. Innentől kezdve kevésbé vált az idő (az Atya is szárnyakat kapott!), a megosztások még lendületesebbek, őszintébbek, személyesebbek lettek, még a folyosón is folytatódtak.

Nekem a társasjáték-est és a kirándulás is nagyon tetszett, igazán jól éreztem magam.

Köszönöm a lehetőséget, hogy a plébániai közösséget egy ilyen jó kis lelkigyakorlatra hívtátok, Zoltán atya örök optimizmusa, derűje, támogatása elismerést érdemel!

Kalmár Mary

Igazából nem volt várakozás bennem, hiszen először nem is terveztem, hogy eljövök. Hálás vagyok azonban Zoli atyának, hogy megszólított. Megfogott Thorday Attila atya előadásmódja. Mintha hangosan elmélkedne – számomra legalábbis úgy tűnt: ez tette lehetővé, hogy beépítse, továbbgondolja az ember az elhangzottakat a kiscsoportban is. Különösen megérintett, hogy az atya az utolsó napon a lelki vezetésről beszélt, mintegy ráérezve, mennyire szomjúhozzuk ezt.

Sokféle ember alkot egy plébániát, ezért inkább csapatépítő tréningként működik egy közös lelkigyakorlat.

Örülök a kiscsoportunknak, megtisztelő eddig nem ismert emberek érzéseibe picit beleslátani.

Számomra egy személyes élmény volt a legmegrázóbb.

Egy évforduló kapcsán döbbenet rá valamire, amit végül Erzsike fogalmazott meg: annak idején nem végeztem el a gyászunkat. Ez így igaz, és ez az egész életemet befolyásolta. Vigyázzunk a lelkünkre!

Kiss Éva

Kissé hosszú lett újságunk a sok beszámólótól, de egy élménybeszámólót sem akartunk kihagyni. Aki írt annak cikkét betettük az újságba. Köszönet mindenkinek, aki megfogalmazta érzését, véleményét!

Hittanos kirándulás a Pilisbe, Klastrompuszta és Legény-barlang

„Nehézségi fok: könnyű túra lesz, kevés gyaloglással” – így hirdette a hittanos kirándulást Zoltán atya a misék végén, az előző hírlevélben és a levlistán is.

Hittanos kirándulás, Klastrompuszta

És mi, mintegy hatvanöten – gyerekek, hitoktatók, szülők – mentünk is november 14-én, szombaton vele reggel 8-kor, hogy a felújított esztergomi vonatot kipróbálva megérkezzünk Piliscsévre, ahol az ima után már indult is a rövid séta, először a mintegy két kilométerre lévő játszótérre, majd a további négy kilométerre lévő Klastrompusztára, ahol megnéztük az egykori templom romjait, meghallgattuk az atya rövid előadását a pálosokról, a rendalapító Őzsébről és magáról a kolostorról, majd énekeltünk Pozsy Gyuri vezetésével görögbe oltott latinul, ettünk, ittunk, játszottunk, de aztán persze még egy kicsit, egy kurta kilométerecskét menni kellett a Legény-barlangig, ahová egykönnyen – hol kúszva, hol négykézláb – feljutottunk, és meg is lett a jutalom: minden hittanos gyerek és gyermeklelkű felnőtt kicsiny kincseket és csokoládékat gyűjthetett a barlang rejtett mélyedéseiből, ahová ezeket az előőrs gondosan elrejtette; de sokat nem időzhettünk, mert még ott volt az újabb ötös – értsd kilométer –, hogy megérkezzünk vissza a piliscsévi játszótérre, és mi mentünk is rendületlenül, zörgött lábaink alatt az őszi avar,

aztán porzott a kiszáradt vízmosás szikkadt földje, és kopogott a falusi aszfalt, de leginkább a duruzsolás hallatszott, ahogy a menetelő és változó összetételű kiscsoportok jóízű beszélgetésekbe elegyedtek; voltak, akik most ismerkedtek, voltak, akik személyes, voltak, akik lelki témákat tárgyaltak, és voltak olyanok is, akik csak egyszerűen pletykáltak, vagy számítógépes játékokról beszélgettek (de ők nagyon kevesen voltak, sőt, ahogy most így visszaemlékszem, ilyen nem is volt), de minden beszélgetésben valahogy felmerült az az igen fontos téma, hogy „mikor érünk oda”, és aztán ez valahogy, szinte megmagyarázhatatlan módon meg is történt, mert odaértünk, ez tagadhatatlan, de mindez már akkor következett be, amikor talán immár nem is volt annyira fontos ez az „oda”, mert talán még mentünk volna, vagy ha nem is mentünk volna, de együtt azért még lettünk volna, ám rövid játszótérezés után indulnunk kellett a vasútállomásra, és a két kilométer úgy elröpült a lábunk alatt, mint ez az egész nap, és sajnáltuk, hogy vége lett.

Hittanos kirándulás, Legény-barlang

Megyünk jövőre is, de reméljük, hogy Atya szervez valami komolyabb nehézségi fokú túrát, mert most már tudjuk, hogy mit jelent a könnyű, és ezt kipipáltuk, mint a pálos tanító az egyszerűen.

Mátyus Norbert

Őszi plébániai zarándoklat Szlovénia- Horvátországba, a test és a lélek feltöltődése

Zarándoklati memoár - test és lélek felüdüléséről

55 fő zarándoklatra indult plébániánkról Szlovénia és Horvátország kegyhelyeinek meglátogatására. Az előző napok hűvös, esős időjárása aggodalomra adott okot, mennyire lesz kegyes az időjárás a kegyhelyek felfedezésére. Friss, de esőmentes időben gyülekeztünk a megbeszélte időpontra jóval előbb. A sok ismerős arc mellett csatlakoztak a csoporthoz más plébániáról is. Nagy izgalommal vártam az indulást, mert konkrét kéréssel indultam a harmadik napra tervezett Segítő Szűzanya kegyhelyére. Életem olyan időszakára esett a zarándoklat, amikor emberfeletti feladat előtt álltam tanácstalanul, s már nagyon vártam, hogy minél előbb letehessem kérésemet a Segítő Szűzanyának. Első állomásunk **Ptujnska Gora**, ahol egy hegy tetején a Szűzanya Palástja kegyhely található. A zarándoktemplom a gótikus építészet kimagasló alkotása. A templomot 1398-1410 között a walseei és ptuji főurak adományából építették. A 352 méter magas dombján messziről feltűnik a Szűzanya-plébániatemplom, benne a szélesebb közép- és szűkebb mellékoltáraival együtt.

A templomhoz vezető 28, széles lépcsőt megjárva, jobbról és balról barokk angyalszobrok között Nepomuki Szent János és Szent Flórián alakjával találkozunk. A templom legértékesebb látványossága az 1410-ből származó **Köpenyes Madonna dombormű**, amely a barokk oltárt díszíti 81 aprólékosan faragott szoborral. A másik oltárt Szent Jakab szobra díszíti. **A főoltár központi része a palástos, oltalmazó Szűz Mária reliefje**, karján a Kiseddel - XV. századi helybéli szobrászműhelyből kikerült alkotás. Fölötte koronáját és köpönyegét tartó angyalok, alatta közel 80 személy alázattal fordul az Istenanya felé.

Az alkotás érdekessége, hogy a palást jobb oldalán, az első sorban térdeplő, koronás uralkodó minden valószínűség szerint Zsigmond, magyar-horvát király, német-római császár (1361-1437).

Késő délután **Topolsicára** a szálláshelyünkre érkezünk, ahol biztosítva volt a kikapcsolódás, hiszen a régi fürdőhely, kellemes vízével, sok medencéjével kiváló testi feltöltődést biztosított.

Következő nap úti célunk **Kamnik** volt.

A városkában, hangulatos kávézók és apró terek mellett gyönyörű templomokat, ferences rendi kolostort és két várat is találunk. A város legerősebb vonzereje mégis az a monarchiabeli nyugalom, ami itt még mindig megtalálható a díszes homlokzatú házfalak, ápolt kertek, parkok és a macskaköves utcák hangulatában.

Harmadik nap: Segítő Szűzanya kegyhelye. Segítő Szűz Mária Bazilika Nemzeti Kegyhely Szlovéniában. Több ezer zarándok kötődik titokzatosan Máriához, aki Istenhez vezet a nála oltalmat keresőt. Számos zarándok újból felfedezi a zarándoklatok hagyományos módját, és gyalog jön a Segítő Szűz Bazilikájába. Az utazó az Istentől megáldott úton annak keresésére indul, hogy erőfeszítések és áldozatok árán elérje célját, és találkozzék Máriával, a remény és a vigasztalás anyjával. A **Brezjébe** tett zarándoklatnak nagy jelentősége van a szlovének számára, hiszen ma is sokan jönnek ide ígéretükhöz híven gyalogszerrel.

A Bazilika előtti tér egy parkban folytatódik, ahol a Szent Család szobra és a Kereszt áll, ahonnét gyönyörű kilátás nyílik a Júlia-Alpokra, valamint annak legmagasabb csúcsára, a Triglavra. Ez a hely a teremtés szépségeivel mindenkor a pihenésre és a lelki feltöltődésre hív.

Utolsó napon **Máriabesztercére** látgattunk, amely Horvátországban Krapina-Zagorje megyében van. A legnagyobb Mária-kegyhely Horvátországban, központi helyet foglal el a horvát nép vallási életében, ezért Nemzeti Zarándokhelyé nyilvánították.

Máriabesztercén évente több százezer zarándok imádkozik a Boldogasszony csodatevő szobra előtt és éli át az Istennel való találkozás örömét, a vigaszt és megbékélést. Köszönet Zoltán atyának a csodaszép négy napért, a szervezésért, az idegenvezetőként adott sok érdekes információért. A keresztény

élethez szükséges megújult erővel tértünk vissza otthonainkba, családjainkhoz és a társadalomba.

E. Kata

Testi-lelki feltöltődés

Nekem igazán az volt – hónapokig izgultam és imádkoztam ugyanis a gyógyulásomért. Három hét kórházi kezelés után sikerült a Jóisten és a Szűzanya segítségével a betegségből felépülnöm, így plébániánk remek csapatával részt vehettem a szlovéniai-horvátországi zarándokúton.

Szeptember 7-én, reggel indultunk útnak, és délután már meg is érkeztünk Ptuj városába. Végigsétálunk a kisváros utcáin, majd Ptujka Gora templomában megcsodáltuk a főoltárt, rajta a Mária-domborművet – a Szűzanya palástja alatt 81 alakos szoborcsoport látható – majd Zoltán atya szentmisét mondott. Ezután Topolsica felé vettük az irányt, és este megérkeztünk a régi fürdőhelyre, ahol rendkívül finom vacsora várt. Étkezés után úszással frissítettük fel magunkat, majd a csillagos ég alatt a termálvizes medencében megbeszéltük a nap eseményeit.

A következő napot ott kezdtük, ahol az előzőt befejeztük: a medencében. Úszással, vízi tornával erősítettünk, majd a bőséges reggeli után Szlovénia fővárosába, Ljubljanába mentünk. Ott sétánk során távolról megcsodáltuk a középkori várat, közelről a káprázatos barokk épületeket, átballagtunk a hármashídon; több templomot is meglátogattunk, és Brezjében, a kegyhelyen szép szentmisén vettünk részt.

Másnap először a természet szépségeit fedeztük fel: a Logarska Dolina völgyet és a Slap Rinka vízesést, aztán ellátogattunk Kranj városába. Utolsó nap az immár szokásos fürdőzés és gazdag reggeli után Horvátországba indultunk, a Marija Bistrica kegyhely felé. A fekete fából készült, csodatévő Mária-szobornak otthont adó templomban Zoltán atya misét mondott. Délután hazaindultunk, és mielőtt elértük volna a magyar határt az atya ajándékkal kedveskedett nekünk: a kegyhelyről származó gyertyával és mézeskaláccsal. Ezeket az általunk vásárolt, családtagoknak és barátoknak szánt ajándékokkal együtt megáldotta. A négynapos szép idő után szakadó esőben, de testben-lélekben feltöltődve tértünk haza.

Ezúton köszönjük Miklósnak és Péternek, a két buszvezetőnek, hogy a gyönyörű tájakon – ám sokszor nehéz terepen – biztonságosan vittek el és hoztak haza minket.

Türkné Marika

Szűz Máriával a palástja alatt és a természetben is

Szeptember 7-én egy 4 napos szlovén és horvát zarándokútra indultunk az újpesti plébániával, Zoltán atya vezetésével.

Csodálatos élményben volt részünk. A kegyhelyek és az azokkal kapcsolatos történetek, gyógyulások mindig megerősítenek, hogy életünket a jó Istenre kell bízni, mert Ő az helyes úton vezet minket, és amikor úgy gondoljuk, hogy magunkra maradtunk, felemel és átsegít a nehézségeken. Nehéz kiválasztani, hogy melyik kegyhely volt reám a legnagyobb hatással, de ha lehet választani Brezje, Szlovénia nemzeti kegyhelye. Amikor beléptünk a templomból nyíló kápolnába és megláttam a Segítő Szűz Mária oltárképet, szinte földbe gyökerezett a lábam. Mintha élő alakok néztek volna rám nagy szeretettel. Itt tartotta a szentmisét Zoltán atya, ami külön ajándék volt részünkre.

De nem tudtam betelni a táj szépségével sem. Úgy éreztem, hogy a magas hegyek is csak egy karnyújtásra vannak tőlünk. Utunk másnapján elmentünk a Logarska Dolina nemzeti parkba. Már maga az odafelé út is romantikus volt, apró településeken vezetett a kanyargós út. Mellettünk a Savinja kis folyó hol csendesen folydogált, hol vadul zubogott (az egyik szakaszon egy gumi-csónakban vad-evezősök mutatták meg bátorságukat). A legelőkön békésen legeltek a tehének és egy helyütt a bivalyok. A sziklák mélyen benyúltak az útra, attól féltünk, hogy el sem férünk alatta. Olyan békés volt minden, mintha mesekönyvben lapozgatnánk. Mikor kb. 900 méter körül jártunk, a buszból kiszálltunk, és úgy 300 métert tettünk meg felfelé a sziklák között, hogy elérjük a 79 méter magas vízesést. A hegyek még közelebb voltak és az egyik tetején friss hófoltok csillogtak. Egyszer minden álom, minden csoda végett ér.

Szeretném megköszöni Szűz Máriának, hogy nem hiába imádkoztunk, a nap vidáman mosolygott le ránk, amikor kellett, mindig elkergette a sötét felhőket.

Gerhard Lenke

Kereszteltek, házasultak, elhunytak

Új rovatot szeretnénk indítani újságunkban. Ezentúl név szerint beszámolni egyházközségünkben az újonnan érkezettekéről, akiket megkereszteltünk, az eltávozottakról, akik meghaltak, és a házasutakról, akik nálunk kérték házasságukra a jó Isten áldását. Persze a neveket nem csak kíváncsiságra soroljuk fel, hanem azért, hogy a közösség imája kísérje őket.

A legutóbbi lapszám, szeptember óta szedtük össze a neveket. Íme:

Házasultak

szeptember 05: Szentgyörgyi Gábor – Somlai Zsuzsanna, és Hajdu Gábor – Komor Larina Andrea, és Molnár Levente – Péter Noémi --- **szeptember 12:** Márton Balázs – Kovács Réka Zsuzsanna
szeptember 19: Bérczi András – Kubina Lilla -- **október 17:** Dömök Christopher – Kovács Vivien és Mudrák Zoltán – Bari Diána

Kereszteltek

A keresztelés sorrendjében szeptembertől:

Csóka Zsolt Brendon, 2 éves, szülei: Csóka Zsolt - Hrubos Alexandra - **Korcsmáros Kevin Sándor**, 5 hónapos, szülei: Raffael Sándor – Korcsmáros Henrietta Rita - **Nagy Dorina Dorka**, 5 hónapos, szülei: Nagy József Sándor – Brocskó Adrienn - **Túróczi Melitta Mária**, 1 éves, szülei: Túróczi Sándor – Benke Anita, **Farkas Mirabella Szilvia**, 2 hónapos: édesanyja: Farkas Mária - **Szekeres Fanni**, 5 hónapos, szülei: Szekeres Dániel – Veress Andrea - **Burik Léna**, 6 hónapos, szülei: Burik Szilárd – Tóth Adrienn - **Kulcsár Buda**, 1 éves, szülei: Kulcsár Attila – Szántó Judit - **Szegedi Jázmi**, 11 hónapos, szülei: Szegedi Péter – Bőszén Nikolett - **Kis Adrienn**, 2 hónapos, szülei: Kis István – Strider Nikolett - **Orosz Hunor**, 8 hónapos, szülei: Orosz Szabolcs – Kiss Andrea - **Eiben Bianka**, 6 hónapos, szülei: Eiben Krisztián – Petrik Teréz - **Szitási Zoé**, 1,5 éves, szülei: Sitási Tamás – Horváth Brigitta - **Páskuj Ádám**, 5 hónapos, szülei: Páskuj Attila – Szabó Anita - **Szabó Zénó**, 6 hónapos, szülei: Szabó Bogdán – Bibó Réka Panna - **Saitz Domán Péter**, 11 hónapos, szülei: Saitz József Ferenc – Töttössy Karolina

Elhunytak (temetési idő sorrendben)

Szeptember 4, és november 11 között eltemetett halottaink:

Jancsics Józsefné Csősz Mária, 60 éves - Molnár Béláné Bölcskei Emma, 79 éves - Roóz Katalin, 60 éves - Budai József, 66 éves - Kiss Pál Gyuláné Koltai Mária Katalin, 88 éves - Zavaczky József, 77 éves - Farsang Jenő, 79 éves - Horváth Istvánné Barkóczi Judit, 72 éves - Gömbös Lászlóné Pók Ilona, 88 éves - Gaál Antal István, 75 éves - Müller Ferenc, 64 éves - Müller Rezsőné Dobozi Emma, 86 éves - Jávor Andrásné Farkas Ilona, 90 éves - Szabó László Zoltán, 79 éves - Horváth Tibor, 66 éves - Varga Mihályné Vadon Erzsébet, 81 éves - Garai Lajosné Fornstram Gizella Erzsébet, 89 éves

Ajánló: Magyar Kurir

A Magyar Kurir egy katolikus hírportál, melyet 1911-ben alapítottak. A Magyar Katolikus Egyház hivatalos hírportálja. Több, mint tíz éve már nem jelenik meg nyomtatott formában, csak a neten olvasható. Ingyenes hithű. <http://www.magyarkurir.hu/>

Elsősorban a katolikus egyház hazai és nemzetközi, vatikáni hírek szerepelnek rajta, naponta. Ezenkívül a keresztény kultúra, keresztény ünnepek, gondolatok, nézőpont, keresztény sajtószemle. Érdeemes innen tájékozódni!

Plébániai honlap:

A www.egekkiralyneja.hu honlapunkat szeptemberben, októberben többször is meghackelték, míg végül is leállt, és nem tudtuk frissíteni. Most úgy néz ki, új alapokon, újfajta honlapot sikerül indítani, szebbet, tartalmasabbat. Az indulás tervezett időpontja november 26, csütörtök. Természetesen várunk az új honlapra is beszámolókat, szép képeket plébániánk életéből, templomunkról. Ígérjük, ezután is rendszeresen fog frissülni. A régi rovatok mellett lesznek újak is. Nézzétek meg!

Egy szép vers adventre: **Füle Lajos - Visszajön**

Hóból az erdő, ködből a felhő,
hó esik, tél szele fújja...
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!

Száll csuda híre szívből a szívbe,
kétezer év a tanúja:
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!

Angyalok ajkán, emberek hangján
csendül a csillagos ének,
Kétezer éve mennek Elébe
boldogan, kik Neki élnek.

Ott a helyed e drága menetben,
életed KRISZTUSA vár rád.
Hagyd el a gondot, légy vele boldog,
zengje a szíved a hálát!

Ajánló - Talita.

Szívesen ajánlok egy internetes magazint mindenki figyelmébe.

<http://talita.hu/>

A Talita, nők által szerkesztett lap, nem csak nőknek.

A Talita elsősorban a női témákat szeretné személyes hangvétellel, a megélt kereszténység szempontjából körüljárni. Házasság, család, sexualitás, abortusz, válsághelyzetek, a női méltóság kérdése újra és újra előkerülnek. De a közélet, egyházak, az ökológia, kultúra is figyelmünk középpontjában van. Úgy érezzük, a kereszténység peremvidékeire kell merészkednünk, ha missziós célunknak meg akarunk felelni. Szerkesztőségünk egyben élő közösség is, annak minden örömeivel és nehézségeivel. Célunk, hogy portálunk hosszútávon fennmaradó, gazdagodó internetes felület legyen, amelyen a nők mellett férfiak is találnak maguknak izgalmas, értékes írásokat. Szerkesztők: Kóczian Mária, és Kölnei Livia.

Krisztus Király ünnepe, az egyházi év utolsó vasárnapja november végén

Sík Sándor, a piarista szerzetes, a neves költő 1956 őszén, amikor oly sok magyar hagyta el a hazát, november végén, az ünnep kapcsán gondolkodott, menjen-e, maradjon-e? Erről szól következő verse:

Sík Sándor: Mindenfelől Krisztus (1956)

Megnyitom ablakomat, csöpp templom néz a szemembe:

Krisztus az égi Király, Krisztus a földi szegény.

Tárom a másikat is, szűk téren templom amott is:

Krisztus a mennyei Szív, Krisztus a pesti lakó.

Házi körömben is itt, folyosóm kápolnai mélyén:

Krisztus a virrasztó, Krisztus a kisdedeké.

Ennyi felől ölel íme körül. Ó, lépni se tudsz már,

Nézni se nélküle már: rajtad a drága szemek.

Várai láncával lám kívül is így bekerített,

Szíve bizalmas ölen szívbeli régi rabot.

Már hova is mennék, sokat élt öreg én, hova innen?

Már mibe volna nekem vetni világi reményt?

Túlontúl kitanultam már sorját e világnak:

Ó tudom én, tudom én, menni mikor, hova jó.

Fürgén és szabadon megyek is, vár rám a küszöbnél

Krisztus a teljesülés, Krisztus az elnyugovás.

„AMIKOR PÜSPÖKKÉ SZENTELTEK, TUDTAM, HOGY A HALÁLÓS ÍTÉLETEMET ÍROM ALÁ.”

A nigériai keresztények S.O.S. jelzést küldenek a világnak!

A Boko Haram iszlám terrorszervezet egyre aktívabb Nigériában, főleg a keresztény kisebbséggel szemben. Októberben a radikális iszlám újabb támadásokat intézett ellenük: két öngyilkos merénylő robbantása 11 ember halálát okozta. A Boko Haram eddig már 2,1 millió ember elűzéséért-eltűnéséért felel Nigériából. Amint az a maiduguri egyházmegyében élő Doeme püspök úr leveléből kiderül 125 000 keresztény hívőből 60 000 hagyta el az országot, és az iszlám terroristák legalább 50 templomot és kápolnát romboltak le.

Az utóbbi hat évben a Boko Haram 150 000 embert gyilkolt meg, legtöbbjük keresztény volt. Mindezek ellenére történt egy-két kisebb pozitív változás:

- Októberben a hadsereg 338 túszt mentett ki a fogságból, többnyire nőket és gyermekeket,
  - a hadsereg terjeszti a leginkább keresett katonák fényképét,
  - egy katonai beavatkozás eredményeként 150 dzsihádistát vesztette életét,
  - az Egyesült Államok 300 katonai alakulatot küldött Kamerunba, hogy segítsen az információszerzésben,
  - Franciaország magas szintű találkozót szervez az érintett országok vezetőivel annak érdekében, hogy megtárgyalják a szükséges lépéseket a Nigériában tapasztalható erőszakos cselekmények megfékezése érdekében.
- Oliver Dash Doeme üdvözi a katonai beavatkozásokat, de szerinte többre van szükség. A CitizenGO-nak így nyilatkozott: „Szükséges a politikai, a gazdasági és a katonai segítségnyújtás a nemzetközi közösség részéről (...) A politikusok megfélemeztek a fiatalokról, magukra hagyták őket a tudatlanságban és a tanulatlanságban (...) A hazatérő embereknek

szükségük van ivóvízre, gyógyszerre és élelemre.”

Doeme püspök mélyen hívő ember. A hitéből fakad lelkiereje. Bevallja, hogy fél, de Szent István, az első vértanú ad neki ösztönző erőt: „Amikor püspökké szenteltek, tudtam, hogy a halálos ítéletemet írom alá.”

Nem hagyhatjuk Doeme püspököt magára. Együtt kell kérnünk együttműködést és katonai segítséget Nigéria számára... keresztény testvéreink megsegítése érdekében. Imádkozol értük?

Aláírod ezt a petíciót? Itt megetheted: <http://www.citizenngo.org/hu/>

Ez a CitizenGo szabad cikke

Mi a CitizenGO?

„A CitizenGO aktív polgárok közössége, akik célul tűzték ki az emberi élet, a család és a szabadság védelmét világszerte. Azért dolgozunk, hogy a hatalmon lévők tiszteljék az emberi méltóságot és az egyén jogait Szeretnéd megváltoztatni a világot? Hasonló gondolkodású emberek ezrei állnak melléd ebben!”

Nagyon sok aláírást gyűjtöttek, gyűjtenek a keresztények üldözése ellen szerte a világban, az abortusz legalizálása ellen, és sok más jó célért. A legtöbb céljával mi keresztények is egyetérthetünk.

Templomi javítások, munkák

Folyik a templomi ülőpárnák cseréje. A padok csiszolása megtörtént, egy réteg lakkozás van még hátra. Szép ülőpárna készül, közepén egy cm vastag Polifoammal. Közel 500.000 Ft-ba kerül ennyi padra az új párna.

Szeretnénk az előcsarnokból nyílóan egy WC-mosdót kialakítani, a tervezés fázisa történik, és az anyagi források előteremtése, mert több, mint 2,5 millió Ft-ba kerülne, szépen ízlésesen, úgy hogy a templomból nézve úgy nézzen ki, mintha az előcsarnok kibővítése lenne.

Szüksége lenne a templomtetőn körben levő kő csúcsdíszek javítása, cseréje, mert omladoznak, potyognak, életveszélyesek. Ez több, mint 9 millió Ft-ba kerülne. Pályáztunk, de tudjuk, soha nem adnak annyit, amit kértünk, ha adnak, csak töredékét. - Ezekre a célokra várjuk kedves híveink nagylelkű adományait, akár csekken, akár átutalással, akár az irodába elhozva!

A menekültügy és a népesség

A menekültügyben a legnagyobb tényező a háborúk mellett a mérhetetlen szegénység, például Afrika legtöbb országában. Innen Magyarországról nézve, el sem tudjuk képzelni, hogy mennyien éheznek szó szerint nap, mint nap. A mai világ, a multik világa nagyobb kizsákmányolást eredményez, mint a régi gyarmattartó rendszer. Az olcsó beszerzési forrásokért, olcsó munkaerőért, a nagyobb haszonért egy multi cég szinte mindenre képes. Amíg ilyen nagy a társadalmi különbség, nincs meg ez emberhez méltó élet, addig szembe kell néznünk az áradattal, mely jobb világ reményében elindul élhetőbb hazát keresni. Nem európai szintű gazdagságról van szó sok országban, hanem egyszerű élelemről és ruháról.

A másik ok a bevándorlásra a kevés európai munkaerő. Egyrészt az itteni jólétben senki sem akar fizikai munkát vállalni, másrészt nem is születik hozzá elég gyermek. Csökken a népesség, és öregszik a társadalom. Ott tartunk, hogy Budapesten is sokszor nem lehet jó szakembert találni.

Böjte Csaba testvér nyilatkozta a Bethlen Gábor díj átadásakor: „Isten fizesse a gyermekeinknek adott figyelmet, elismerést! Sajnos Európába ma napi 5-6.000 abortuszt hajtanak végre, és mindezt nem a nagyhatalmak akarataiból, nem valami titkos erők összeesküvéséből, hanem e tettet elkövető emberek szabad akaratú döntéséből valósul meg! Tudnunk kell, hogy sehol nem lesz légüres tér! A kiürülő házaink, gyáraink egyszerűen beszippantják máshonnan az életet! Ezért minden megmozdulás fontos, ami a gyermekekre, a gyermek vállalásra irányít áldást, figyelmet!”

Valóban, ahol nincs család, ahol nem vállalnak elég gyermeket, ott légüres tér keletkezik. Így van ez egész Európában. Csak a gyermekhiány nagyságában van eltérés. Magyarország az átlagnál is sokkal rosszabb helyzetben van. A születések szempontjából a 205. helyen állunk egy 223 országot tartalmazó listán (9,51 élveszületés 1000 főre nézve egy év alatt).

A halálozási listán viszont a 30. helyen vagyunk 222 országból (12,94 halálozás 1000 főre egy év alatt).

Az élveszületések és halálozások különbsége tehát nálunk továbbra is negatív szám (azaz nem természetes szaporulatról, hanem természetes

fogyásról kell beszélnünk). Egy 233 országot tartalmazó listán ezért a 220. helyen állunk, és érdemes megnézni, kik vannak mögöttünk, még rosszabb helyzetben: Litvánia, Grúzia, Belorusszia, Oroszország, Szerbia, Litvánia, Észtország, Ukrajna, Bulgária, Montenegro (illetve néhány törpeállam).

1962-ben Magyarországon volt a legalacsonyabb a teljes termékenységi arányszám a Földön. A '60-as évek óta megkezdődött a halálozási ráta növekedése az elöregedés és társadalmi okok (túlhajszoltság a második gazdaság miatt, stressz, alkoholizmus, a világon legmagasabb öngyilkossági ráta stb.) miatt. A Kádár-korszak szerény népszaporulata egyedül 1974 és 1977 között élénkült meg a Ratkó-unokák megszületése és az abortusz szigorítása miatt. 1981 óta már nem tudta az egyre növekvő halálozások számát az egyre csökkenő születések száma ellensúlyozni, megkezdődött a természetes fogyás, amely azóta is tart. Az 1980-as években a természetes fogyást kivándorlás is súlyosbította, közel 200 000 fő volt az ország vándorlási vesztesége az említett évtizedben. A rendszerváltás óta felgyorsult a népesség csökkenése, amely 1999-ben érte el mélypontját, azóta kisebb megszakításokkal enyhe javulás következett be. Az ország vándorlási egyenlege 1988 óta pozitív, az azóta érkezetteknek köszönhetően csak 2010 augusztusára csökkent az ország népessége a lélektani 10 millió alá. A határon túli magyarok bevándorlása nélkül az ország népességvesztesége meghaladná az 1.000.000 főt (összehasonlításképpen: ez a pesti oldal lakossága). És még nincsenek is pontos statisztikák az utóbbi 4-5 évben külföldön dolgozó magyarokról, mert sokuk nem adta fel hazai lakcímét, de csak nyaralni jár haza. Számuk körülbelül 380.000-400.000 között lehet, és többségük már soha nem fog hazatérni.

Böjte Csaba testvér is mondta: Tudnunk kell, hogy sehol sem lesz légüres tér. Vajon kik fognak lakni, dolgozni Európában és Magyarországon 20-30 év múlva? Milyen nemzetiségűek, vallásúak, bőrszínűek? Az egyetlen remény, hogy több gyermek ma is a tartós kapcsolatokból, házasságból születik. A kevés házasság, a sok válás miatt kicsi a gyermekszám. - Más világ van készülődben.

Zoltán atya

Plébániai adventi kalendárium

Adventi koszorúkötés

November 28, szombat reggel 9 órától a plébánián koszorút kötünk. Várunk kicsiket és nagyokat egyaránt. Hozz magaddal ollót, és hozhatsz díszeket is. Adunk koszorúalapot, fenyőgallyat, gyertyát, díszeket. Hozzájárulás a költségekhez 700 Ft/koszorú

Ünnepi gyertyagyújtás

Minden szombat este, az esti szentmise előtt sötét templomban gyújtjuk meg a következő gyertyát. Ünnepélyes gyertyagyújtás van a 9 órai szentmise elején is, igaz akkor csak félhomályos templomban.

Hajnali, ún. rorate szentmisék

November 30, hétfőtől december 23-ig, minden hétköznap, hétfőtől szombatig, hajnali 6.30 órakor lesz a rorate. A szentmise vége kb. 7 óra 06 perckor van. - Gyertyafénynél, minden napra rövid lelki útravalóval, szép orgonaszóval.

Mikulás ünnepség gyerekeknek

December 6, vasárnap a 9 órai szentmise végén. Szent Miklós püspök minden gyereket vár!

Hajnali mise hittanos gyerekeknek

Szeretettel várjuk a gyerekeket december 7-én, hétfőn reggel rorate szentmisére, 6.30-ra. Ez alakommal a mise után számukra kalács, tea, kakaó lesz a plébánián!

Karácsonyi ajándékkészítés

Ebben az évben is szervezünk karácsonyi ajándékkészítést, kisebb-nagyobb hittanos gyerekeknek. December 13, vasárnap a 9 órai mise után, 10 órától 12.30 óráig a plébánián.

Az ajándékkészítés mellett Luca-búzáat is vetünk.

Adventi kalendárium

Kalendárium készül papíralapon gyerekeknek és felnőtteknek, a jövő vasárnap kerül kiosztásra, november 29-én. Lesz a plébánia honlapján nem csak a kalendárium, hanem napi gondolatok, elmélgedések, minden nap késő este feltöltve a következő napi gondolat. Kövesd a plébánia honlapját: minden napra készítek gondolatokat Horváth Zoltán plébános atya, Nagy Sándor diakónus úr segítségével. www.egekkiralyneja.hu/adventigondolatok

Pásztorjáték szereposztás

November 22-én, és 29-én, advent első vasárnapján a 9 órai mise végén! Pásztorjáték próbák Pozsgay Gyuri bácsival lesznek a megbeszélt időkbén. A pástorjáték december 24-én délután 15.30-kor lesz a templomban.

Mézeskalács sütés

Idén is szervezünk karácsonyi mézeskalács sütést a plébánián. Az alapanyagot Zoltán atya készíti el. Formák is vannak bőven. Díszítő eszközöket, anyagot lehet hozni. Két csoportban lesz: december 19, szombat délelőtt 9-12 óra között családoknak, gyerekeknek szülővel, és nagyobb 12 év feletti gyerekeknek egyedül. Felnőtteknek, nyugdíjasoknak ugyanaz nap, december 19-én, szombat délután 1/2 3 órától fél 6 óráig. A kész mézeskalácsot haza lehet vinni, de egy keveset hagyunk belőle a karácsonyi ajándékcsomagokba!

„Nyitott szerda”

A Szent Márk női imaközösség a Városmisszió gyümölcse. Azóta minden szerdán, imádkozunk, közbenjárunk az aktuális szándékokra (papjainkért, hivatásokért, családjainkért, örömeinkért, nehézségeinkért). Egy éve felmerült bennünk az igény arra - más dicsőítő közösségek példáját látva -, hogy „mondjunk éneket örömmel és zengjen alleluja” s így dicsérjük Istenünk nagyságát. Ezzel párhuzamosan megfogalmazódott bennünk az is, hogy erre az Isten dicsérő alkalmakra (nyitott szerda) meghívunk benneteket is, akik plébániánkhöz tartoztok.

Így szeretettel várunk mindenkit, minden hónap első szerdáján este 1/2 9-től a plébánia kápolnájába, hogy „Örüljete és ujjongjatek benne, mind, akik szeretitek Őt!” (Iz. 66,10)

Közösségünk nevében: Gabus

Advent: Jézus nem egy múltó emlék akar lenni az életünkben, hanem olyan valóság, aki irányítja és megáldja az életünket. Jézus maga mondta: „*Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben legyen.*” (Jn 10,10)

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Miserend

Adventben a hétköznapi szentmisék hajnali 6.30 órákor vannak. Kivétel lesz december 4, elsőpéntek, amikor este is lesz szentmise. Természetesen ez a hétvégi miséket nem érinti. Szombat este 6 órákor, és vasárnap 9, 11 és este 6 órákor a szokott rendben vannak a szentmisék.

Karácsonyfák állítása

December 22-én kedd este. 6 órára várjuk a férfiakat a faállításra, és este 7 órára a lányokat, asszonyokat a díszítésre. És másnap, december 23-án az utolsó róráte szentmise után segítőköt hívunk karácsonyi templomtakarításra.

Pásztorjáték

Templomunk karácsonyi ünnepe, a gyerekek pásztorjátéka december 24-én, csütörtök délután lesz a templomban, 15.30 órákor. Ez közkívánatra fél órával későbbi időpont, mint a korábbi években volt!

Éjféli szentmise:

A december 24-i éjféli ünnepi szentmisére a templomot 23.10-kor nyitjuk ki.

Gyónási lehetőségek karácsonyra

Minden vasárnap a 9 órai mise alatt Kádas István atya, a 11 órai mise alatt Urbanek Rudolf piarista atya gyóntat. Zoltán atya az esti misék előtt ½ 6 órákor vár gyónókat. Valamint külön megbeszéléssel a plébánián, egyedi időben is szívesen fogad! Ezenkívül Zoltán atyánál külön gyónási lehetőség lesz december 20-án, vasárnap délután 5 órától az esti miséig. December 21-én hétfőn este 17.30 órától a plébániai kápolnában. December 22-én, a karácsonyfák felállítása alatt a templomban 18.00 órától, amíg akad gyónó.

Betegek gyóntatása, áldoztatása

Zoltán atya minden beteget, időset szívesen felkeres otthonában, gyóntatni, áldoztatni. Kérjük a neveket, címet leadni a sekrestyében, vagy a plébánia irodában, vagy emailban. Természetesen nem kerül pénzbe. És természetesen nem csak karácsonyra, de

minden hónap első péntekén örömmel keressük fel otthonukban a betegeket, áldoztatásra.

Karácsonyi csomagok

Ebben az évben is szeretnénk karácsonyi csomagokat készíteni a rászorulóknak, nagycsaládosoknak a Szent Antal persely gyűjtéséből. Aki ismer környezetében rászoruló, szegényt, hátrányos helyzetűt, nehéz helyzetű nagycsaládot, kérjük jelezze a plébánián! Természetesen, ha valaki hozzá tud járulni a karácsonyi csomagokhoz, akár tartós élelmiszerral, akár pénzbeli adománnyal, azt köszönettel fogadjuk.

Szentségimádás

A hajnali szentmisék rendszere a péntekenkénti szentségimádást nem érinti. Minden pénteken reggel 8-tól délután 5 óráig lesz szentségimádás a sekrestyében.

Karácsonyi vásár

Ebben az évben is lesz karácsonyi vásár templomunkban, beszerzési olcsó nagyker áron, becsületkasszával. Naptárak, bibliák, imakönyvek, kalendáriumok, képeslapok, rózsafüzérek, imakönyvek, karácsonyi díszek kerültek beszerzésre. Ezenkívül persze más is adnánk, de nem tudjuk, mire lenne igény. Ha valaki más is szeretne vásárolni, tekintse meg az alábbi nagykereskedelmi kegytárgy boltok honlapját, és az ott megtekintett árut meghozzuk neki nagyker áron. -

<http://www.hungaroclero.hu/>

vagy <http://www.sacrafamiglia.hu/>

Irodai szolgálat a plébánián

Hétfőn, szerdán, és pénteken, délután 15.00-17.30 között.

Karitás használt ruhák

A plébániai karitás szívesen fogad jó állapotban levő használt ruhákat. Olyat, amit még ön is felvenne, de feleslegessé vált. Irodaidőben lehet leadni a plébánián.

Viszont december 7 és január 6-a között a használtruha leadás szünetel!

Főplébániai Hírlevél. Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszakos lapja. Megjelent 620 példányban. A következő szám karácsonyra jelenik meg. December 16-ig várunk cikkeket!

Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános. Nyelvi lektor: Mátyus Norbert.

Újpesti Főplébánia 1041 Budapest, Szent István tér 21. honlap: www.egekkiralyneja.hu